

DET KONGELIGE
BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENT

Justis- og politidepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

JUSTISDEPARTEMENTET	
23 MAR 2009	
SAKSNR.:	200900998
AVD/KONT/BEH:	LOV/EP/HCH/KVM
DOK.NR.	25
ARKIVKODE:	

Deres ref
200900998 EP HCH/KVM

Vår ref
200900956-/EROFJS

Dato
20 mars 2009

Høring – utredning om nettbankbasert betalingsoverføring samt gjennomføring av betalingstjenestedirektivet i norsk rett

Vi viser til Justisdepartementets ekspedisjon 18. februar 2009, hvor NOU 2008:21 om nettbankbasert betalingsoverføring, samt en rapport med forslag til gjennomføring av betalingstjenestedirektivet i norsk rett, sendes på høring.

I NOU 2008:21 foreslås regler som skal avklare ansvarsforholdene når det begås ulike feil ved bruk av såkalt nettbank. Forslagene bygger på de prinsippene som ligger til grunn for ansvarsbestemmelsene omkring betalingskort (finansavtaleloven §§ 34 og 35). Kunden skal dermed som utgangspunkt ha en objektiv, men begrenset egenrisiko som følge av feilbruk eller misbruk. Dersom kunden har utvist grov uaktsomhet vil ansvaret være høyere, men ikke ubegrenset. Ubegrenset tapsansvar skal bare kunne inntre ved forsettlig eller svikaktige handlinger fra kunden.

Barne- og likestillingsdepartementet ser positivt på at det skjer en avklaring av ansvarsforholdene på dette området og er i det alt overveiende enig i forslagene til regulering. Vi vil peke på at bruken av nettbasert betalingsoverføring er svært utbredt og økende, og at partenes rettsstilling i den forbindelse i dag er uklar.

Til rapporten fra arbeidsgruppen som har fremmet forslag til gjennomføring av betalingstjenestedirektivet i norsk rett, har departementet følgende kommentarer: Arbeidsgruppen har, i motsetning til Banklovkommisjonen, foreslått at det ikke skal være noen ansvarsbegrensning for kundens feilbruk av nettbank i de tilfeller hvor feilen består av at feil identifikasjonskode (i praksis kontonummer) er oppgitt. Gruppen har imidlertid delt seg i to fraksjoner som hver for seg har foreslått noe ulik regulering av

spørsmålet, jf. forslagene til ny finansavtalelov § 37 a femte ledd og § 43 annet ledd. Begge fraksjonene peker på at betalingstjenestedirektivets ordlyd ikke åpner for en regulering som Banklovkommisjonen har foreslått.

Etter departementets syn vil det også forbrukerpolitisk være svært uheldig dersom en nettbankbruker skal kunne stilles til ansvar for et ubegrenset beløp ved feil inntasting av kontonummer. Tilbudet om nettbank er i dag rettet mot ulike kundegrupper med ulik erfaringsbakgrunn. Det er derfor viktig at systemene er enkle og sikre og at ansvaret for tekniske svakheter ikke plasseres hos forbrukerne.

Vi har imidlertid merket oss at en samlet arbeidsgruppe anser at direktivet kan være til hinder for den ansvarsdelingen Banklovkommisjonen har lagt opp til. Dersom dette også skulle bli konklusjonen i lovarbeidet bør det, slik vi ser det, vurderes en lovregel basert på mer erstatningsrettslige synspunkter, jf. lovforslagets § 43, fjerde ledd.

Departementet har ikke merknader til endringene i angrerettloven § 7a.

Med hilsen

Bodhild Fisknes (e.f.)

Hilde Berg